

ת"פ 2501/12 - פרקליטות מחוז תל אביב פליili נגד מרדיי פלוצר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 15-12-2501 פרקליטות מחוז תל אביב פליili נ'
פלוצר(עציר)

לפני כבוד השופטת דינה אמר
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פליili

נגד
הנאשם מרדיי פלוצר

nocchim:

ב"כ המאשימה מתמחה שלומית מלכו
ב"כ הנאשם עו"ד שחר בוקולד ועו"ד ויס

הנאשם בעצמו

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הودאות מיום 22.2.17 במסגרת הסדר דין, בביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה על פי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

תמצית כתוב האישום

2. מעובדות כתוב האישום בו הודה הנאשם עולה כי ביום 3.12.14 הזמן הנאשם מהמתלון, בעל עסק למוציאי אינסטלציה בתל אביב (להלן: "העסק"), מוציאים בשווי 3,672 ₪. ביום 5.12.14 מסר הנאשם למתלון פרטי כרטיס אשראי לצורכי תשלום עבור המוציאים, אולם כרטיס האשראי סורב והמתלון הודיע על כך לנאשם. אז העביר הנאשם למתלון מסמך הנחזה להיות טופס העברה בנקאית ולפיו העביר הנאשם לחשבון העסק את הסכום האמור זאת בידיעו כי הכספי לא הועבר, ובניגוד לאמור במסמך וכשאין בכוונתו להעביר את הכספי במועד אחר. בהסתמכו על מצג השווא שיצר הנאשם מסר המתלון לידי הנאשם את המוציאים שהזמין. במעשהיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם במרמה מוציאים בשווי 3,672 ₪.

הסדר דין

3. לפי ההסדר הדיוני אשר הוצג בפניי ביום 22.2.17 הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות כתוב האישום וירושע

עמוד 1

בעבירה המיוחסת לו, בונגע לעונש לא הושגה הסכמה בין הצדדים. ב"כ הנאשם דاز, עו"ד מרגולוב, עתר לכך שה הנאשם יונפה לקבלת תסקירות שירות המבחן שיתיחס לסוגיות הארכט המאסרנים המותנים לחובתו. המאשימה לא התנגדה לקבלת תסקירות בעניינו של הנאשם תוך שהבהירה כי עדמתה להפעלת המאסרנים המותנים.

تسקירות שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 18.7.18 (להלן : "התסקיר") עולה כי הנאשם בן 52, נשוי ואב לשני בוגרים ועובד כמפקח בתחום הבניין. הנאשם בגור 12 שנים לימוד ושירות שירות צבאי מלא, לאחר שירותו הצבאי עבד בחברת בנייה שהייתה בבעלות אביו. בהמשך לאחר מותו של אביו עבד עצמאית בתחום הבניה. מהנתונים שמסר הנאשם לקצינת המבחן עולה כי הוא סובל ממחלת גאות ונדרש לטבול טיפול רפואי יומי ולהקפיד על תזונה מתאימה. עוד עולה על פי דבריו הנאשם כי לפני כשנה שנים טופל במשך שלושה חודשים אשפוז יום פסיכיאטרי בבית החולים תל השומר ואובדן כסובל ממחלה בי-פולרית. לדבריו, הטיפול במחלקה סייע לו והביא להטבה במצבו הנפשי ומהזה מספר שנים אינו מטופל. שירות המבחן פנה לבית החולים תל השומר על מנת לקבל מידע על אודות הטיפול שעבר הנאשם, אך לא נעה לבקשה עד למועד כתיבת התסקיר. הנאשם פירט בפניו קצינת המבחן כי בהיותו בן 24 התאבד אביו בפתחו, דבר אשר הותירו במצב נפשי קשה מלאה בתחשות אשם שלא זיהה את מצוקת אביו אליו ניהל קשר יומיומי. בנוסף תיאר הנאשם קשיי התמודדות עם אחריות ניהול חברת הבניה של אביו. לדבריו הנאשם כבר במהלך השנים חבות כספים ממשמעותיים, עד שהחברה פורקה ומעורבותו הפלילית בעבר הייתה קשורה בכך. באשר למצבו המשפחתי, תיאר הנאשם קשר זוגי תקין עם רעייתו. לדבריו, רعيיתו וילדיו מהווים עבورو גורם תמייה מעמומי, הגם שהביעו כעס ואכזבה ממעורבותו הפלילית החזרות.

5. בונגע להיסטוריה העבריתנית של הנאשם מפרט התסקיר כי לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות בין השנים 1999-2012 בגין ביצוע עבירות מרמה שונות בגין הוטלו על הנאשם עונשי מע"ת, קנס וכן עונשי מאסר בפועל. ביחס לעבירה הנוכחית התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על המיוחס לו ואף הכחיש בפניו שירות המבחן כי העביר מסמר מזויף. שירות המבחן התרשם שהנאשם ניסה לטשטש את חומרת מעשיו והשלכותיהם על קורבנותיו. בנסיבות אלה מצא שירות המבחן שלא נוצר פתח למעורבות טיפולית בעניינו.

6. לדעת שירות המבחן קיים סיכון להישנות התנהגות דומה של הנאשם בעתיד. בהגיעה למסקנה זו שכלל שירות המבחן גורמי סיכון ובכללם חומרת התנהגות הדומה של הנאשם ביצוע העבירה מושא כתוב האישום, העובדה שלא לחת אחוריות על ביצועה, הרשעותיו הקודמות בעבירות מרמה והעובדת שהטלת ענישה בעבר לא הייתה עבورو גורם מרתקע. כן נלקחו בחשבון קשיי הרגשים ותובנותו החקלאית כלפי חומרת מצבוי. כגורם סיכון לשיקום נלקחה בחשבון העובדה שמאז ביצוע העבירה מושא כתוב האישום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. בסופו של יומם לא בא שירות המבחן בהמלצתה להארכת המאסרנים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם וממליץ על הטלת ענישה קונקרטית ומוחשית שתחัด עבור הנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם. כן ציין שירות המבחן כי במקרה זה, לא יהיה בשילוב הנאשם בטיפול כדי להוות מענה הולם במצבו.

7. טרם טענו הצדדים לעונש ולאחר קבלת תסקירות שירות המבחן, ביקש ב"כ הנאשם עו"ד וייס להפנות את הנאשם לקבלת תסקירות משלים וטען שאין פרופורציה בין העבירה בה הורשע הנאשם לבין המאסרנים המותנים התלויים

ועומדים נגדו, בני 24 חודשים ו- 9 חודשים. לטענתו, מאחר ולא יציג את הנאשם עת נשלח לשירות המבחן לצורך הוכנת הتسקיר, לא הייתה בידי האפשרות להסביר לנאים את המשמעות הנלוות לתסקיר ואת חשיבותו וכן יש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים שיבחן בין היתר שילובו בהליך שיקומי. ב"כ המאשימה התנגדה להפניית הנאשם למסקיר משלים והפנתה לכך שהמפורט בתסקיר והמלצתו ברורים. לטענתה דחיה נוספת תביא לבזבוז משאבי ציבור ללא תחולת והבהירה כי תעזור להפעלת שני המאסרם המותנים בחופף, לצד עונשים קונקרטיים בגין תיק זה. בהחלטתי מיום 1.11.17 קבעתי שאין מקום לקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, במיוחד לאור העובדה שהמאשימה הודיעה כי מילא תערור לחפיפה בין עונשי המאסר המותנים וכן בהתחשב בכך שניתנה לנאים הזדמנויות לבוא בפני קצין מבחן והתקבל תסקיר מפורט ובו המלצות ברורות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הגישה את גילוון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) ואת כתבי האישום, הכרעות הדין וגזרי הדין בת"פ 09-12-11430 (אליו צורפו אף תיקים נוספים כמפורט שם), ובת"פ 11-03-60012, בהם הוטלו על הנאשם המאסרם המותנים (ת/2, ת/3). כן הפנתה לערכיהם המוגנים שנפגעו במקרה זה - הם המסתור התקין והאוטונומיה של המתלונן וטענה כי סכום המרימה שאינו גבוה מאוד במקרה זה אינו חזות הכל. עוד טענה כי הנאשם בעל עבר פלילי מכבד ולחובתו 8 רשותות קודמות בתיקי חקירה רבים, שרובן בעבירות מרמה וכן בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהעבירה מושая כתוב האישום בוצעה רקות משלשה חודשים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ומספר חודשים לאחר שהסתימה תקופת היוטו אסир ברישון. עוד צינה כי למרות אמון שינתן לבנאים בעבר, עת שוחרר שחרור מוקדם ממאסר לא השכיל הנאשם או הורתע מביצוע עבירות, וזאת אף חרף מאסרם מותנים התלויים וועמדים נגדו. ב"כ המאשימה הפנתה למסקנות הتسקיר והמלצתו לפיה אין כל אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם.

9. לעניין סוגיית הפעלת המאסרם המותנים טענה ב"כ המאשימה כי בית המשפט יכול להאריך את התנאים רק מקום בו לא יוטל כל עונש מוחשי על הנאשם ובនתינוי של הנאשם אין הצדקה לעשות כן. ב"כ המאשימה עתרה להפעיל בחופף את שני המאסרם המותנים שהוטלו על הנאשם בת/1 ו-ת/2, לצד עונשה בגין ביצוע העבירה בתיק הנדון, מאסר מותנה, הפעלת ההתחייבות בת"פ 11-03-60012 ופיצוי למTELON. על פי עמדתה השaira לשיקול דעת בית המשפט את שאלת הצבירה והחפיפה של עונשי המאסר המותנים ועונש המאסר בתיק זה.

10. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש הפנה לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. כך הדגיש שהנאים איבד בגיל צעיר וחסית את אביו שהתאבד והשאר את משפחתו נתולת עוגן. לטענתו על רקע התאבדות אביו החל הנאשם להסתבר בפן הכלכלי, כשהזהה המאפיין של עבירות המרימה אותן ביצע הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם זוקק לעזרה נוספת מעבריני מרימה אחרים לאור הרקע לביצוע העבירות על ידו כshedoka לאור הרשעותו ועבירות הפלילי יש מקום לשלבו בטיפול. בהקשר זה הפנה לגילו של הנאשם, אשר ע"פ מדיניות בית המשפט ועונשי מאסר, תוך שהפנה לכך שמשנת 2014 לא הורשע הנאשם בעבירה נוספת מהתסוג הנדון. ב"כ הנאשם הפנה ליעילות שיקום שנעשתה מחוץ לכטלוי בית הסוהר ואף לאינטראס הציבורי שבשיקום עבריניים.

11. באשר לעונשי המאסר המותנים התלויים וועמדים נגד הנאשם, ב"כ הנאשם עתר כי אורה על הארכתם

נוכח אורכם שאינו סביר לטענותו, בשים לב לעבירה בה הורשע בתיק דן ונסיבותה. במסגרת זו הפנה לע"פ 536/70 **קסיר נ' מדינת ישראל** (27.1.1971) (להלן: **"ענין קסיר"**) שם הארייך בית המשפט העליון את המועד להגשת ערעור בערכאה הראשונה הגם שזה חלף זה מכבר, כדי לאפשר לسنגוריה לערער על הגזר הדין שהטיל את התנאי ולהפחית את אורך המאסר המותנה. לטענת הסגנור, הרצינול בבסיס פסק הדין הוא מניעת עיוות דין שנגרם ממקום בו נוצר על נאשם מאסר על תנאי ארוך, בו אינו מסוגל לעמוד. עוד הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 229/78 **سعدיה נ' מדינת ישראל** (27.8.1978) (להלן: **"ענין סעדיה"**) שם מצא בית המשפט העליון להעדייף הקלה יתרה לנאשם על פני החמרה יתרה וביטול עונש מאסר אשר נוצר על מנת לאפשר הארצת התנאי עליון הורה בבית המשפט כאמור. לסייע עתר ב"כ הנאשם שוב כי אורה על קבלת תסקירות משלים בעניין הנאשם ולחילופין כי ארייך את המאסרם המותנים התלויים ועומדים כנגדו.

דבר הנאשם:

12. לדברי הנאשם כל חייו חיכה לעبور את הגיל בו התאבד אביו וזה חלף לפני כשלושה חודשים. כן ציין כי לידיו עדויות להתחנן לשנתיים הקרובות וביקש כי ניתנת לו הזדמנויות אחרונות.

דין והכרעה:

13. טרם דיון אביהר כי הגם ש שקלתי פעם נוספת את בקשה ב"כ הנאשם לקבלת תסקירות משלים, לא מצאתו לעשותות כן. נימוקי מפורטים בהחלטתי מיום 1.11.2017 ונותרים בעינם. ואוסיף, גם עין חוזר בתסקיר מלמד שהמלצותינו ברורות ועד ממשמעות.

14. במקרה דין הצדדים לא טענו או הפנו למתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות הענישה הנהוגה.

15. עבירות המרימה נועדו בין היתר, להגן על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה - במקרה הנדון המתلون שהוא בעל עסק. הערכיים המוגנים שנפגעו הם שמירה על תנאי מסחר תקנים, הגנה על תקיןותם של מסמכים ושמירה על זכות הקניין, חופש הרצון, הפעולה והבחירה של המתلون.

16. במסגרת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: העבירה בוצעה על ידי הנאשם תוך תכנון מוקדם, הנאשם ביצע את העבירה על כל שלביה מבצע יחיד. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא לכל הפחות עלות המוציאים, סך של 3,672 ₪ והגם שבאופן ייחסי אין מדובר בסכום גבוה עד מאד אף אין מדובר בסכום מבוטל. בנסיבות אלה, בחינת מידת הפגיעה בערכיים המוגנים מובילת למסקנה כי הפגיעה בערכיים המוגנים היא ברף הבינוני.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוגגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים החל ממאסרים

מותנים ועד למאסרים לתקופות ממשמעות. כל מקרה ונסיבות. ראו:

רע"פ 1596/16 **מוחטב נ' מדינת ישראל** (5.9.2016) המבוקש והורשו במסגרת הסדר טיעון, בעירות של גניבת כרטיס חיוב וזוף, קבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חיוב (2 אישומים), קבלת דבר מרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר מרמה ובכך שהשתייע ברכב לביצוע פשע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع, בנסיבות העניין, בגין לעונש המאסר, בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים העונש ההולם נע, בגין בעונש המאסר נדון ל- 24 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 1579/16 **ספיאן נ' מדינת ישראל** (28.2.2016) המבוקש הורשע בביצוע של עבירות של גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר, זוף, הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון לקבל דבר מרמה וקבלת דבר מרמה. המבוקש ביצע רכישות שונות במספר בתים עסק בעירם שונות תוך שימוש ב-7 כרטיסי חיוב של אחרים. מתחם העונש ההולם בגין לעונש המאסר נקבע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשים מאסר בפועל. המבוקש נדון ל-24 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור בית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור בית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 765/14 **סמי אחירינו נ' מדינת ישראל** (13.3.2014) המבוקש הורשע בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר מרמה. המבוקש בעל עסק לטפיחומטרים, שכפל שני התקני ספידומט (דלקן) של ל Kohoutov ו התקינם ברכבו. המבוקש עשה בהם שימוש לפחות ב- 11 הזדמנויות בסכום כולל של כ- 4,000 ₪. המבוקש נדון ל- 5 חודשים מאסר בע"ש, מע"ת ופייצוי למטלונים. ערעור בית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור בית המשפט העליון נדחו.

ע"פ (מחוזי חי') 15-11-19483-**קיזדרמן נ' מדינת ישראל** (18.1.2016), המערער הודה והורשו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר מרמה וזוף בכונה לקבל באמצעותו דבר. המערער עשו שימוש (בצוואתו) בכרטיס אשראי ב-3 הזדמנויות שונות בסכום כולל של כ-800 ₪ וכן זיפו חתימת בעלת הכרטיס. המערער נדono למע"ת, של"צ עונישה נלווה. בית המשפט קמא דחה בקשה להימנע מהרשעה. ערעור שהגישו לבית המשפט המחוזי על ההחלטה להותר הרשעה על כנה נדחה.

עפ"ג (מרכז) 14-06-34485-**פבלוביץ נ' מדינת ישראל** (21.9.2014) המערער הורשע בעבירות הונאה בכרטיס חיוב, שימוש בכרטיס חיוב מזויף, קבלת דבר מרמה וניסיון לקבל דבר מרמה. מדובר היה במספר מקרים בהם נכנס המערער לחניות ורכש טובין באמצעות כרטיסי אשראי מזויפים בהיקף כולל של 11,445 ₪. הנאשם נדון ל- 6 חודשים עבודה שירות וכנס בסך 9,000 ₪. הערעור נדחה.

עפ"ג (ירושלים) 14-06-56116-**קשוש נ' מדינת ישראל** (13.11.14). המערער גנב במצבה נרתיק עם אישור כניסה לאוניברסיטה, כרטיס אשראי ומסמכים נוספים, השתמש בכרטיס האשראי בסך של 217 ₪, ואף זיף אישור כניסה לאוניברסיטה בכר שחדביק את תමונתו שלו על הכרטיס. בנוסף התזהה לאחר במטרה להונאות. מתחם העונש נקבע בגין מאסר על תנאי לצד שירות לתועלת הציבור ועד 6 חודשים מאסר בפועל. המערער נדון למע"ת ושל"צ. הערעור התקבל באופן חלק נוכח זיכוי המערער במסגרת הערעור מביצועה של עבירות ההתחזות.

.18. בראוי הענישה הנוגגת ובשים לב לנסיבות ביצועה של העבירה והיקפה לצד מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מצאתי את מתחם העונש ההולם ביחס לעונש המאסר בין מספר חדש מאסר בפועל ועד 14 חדש מאסר בפועל.

הנסיבות הקונקרטיות

.19. באשר לנסיבותו הקונקרטיות של הנאשם: הנאשם נושא וاب לשני ילדים בගירים אשר לדבריו צפויים להתח奸 בשנתיים הקרובות. בהקשר זה נתתי דעת ליילו של הנאשם, וטענות הסניגור בקשר לעייפותו איתה חש הנאשם מביצוע עבירות וריצוי עונשי מאסר. כן נתתי דעת ליוזיותו של הנאשם ביצוע העבירה וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו (ה גם שלא נטל אחריות בפני שירות המבחן ושירות המבחן התרשם כי הוא נוטה לטשטש את חומרת מעשיו והשלכותיהם על קורבנותיו). עוד נתתי דעת לייך שהנאשם חווה משבר סבב התאבדות أبيו וכן לעובדה שלטענותו המדובר באירוע אשר השפיע על חייו ובחירהו מאז ועד היום ואף ערער אותו ואת משפחתו מהבחינה הכלכלית.

.20. לצד זאת, בעת שקיים נסיבותו הקונקרטיות של הנאשם יש לתת את הדעת לכך שהנאשם בעל עבר פלילי מכוביד (8 הרשעות במספר רב של תיק חקירה) שהליך העיקרי בעבירות מרמה, לצד עבירות נוספות. עיון בכתב האישום וגזר הדין שניתנו כנגד הנאשם (ת/2 ו- ת/3) מלמד כי חילקו של העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר דומות במידהוותן לעבירה אשר בוצעה בתיק הנדון. על הנאשם גזרו בעבר עונשי מאסר ממושכים ואף מאסרים על תנאי לתקופה ממושכת (בין היתר אלה שהפעלתם מבקשת כאן) אך אלה לא הרתינו אותו מביצוע העבירה דן, ולכך משקל לחומרה. יש לזכור שאת העבירה בתיק דן ביצע הנאשם בסמוך למועד שחרורו מריצוי עונש מאסר ממושך.

.21. עוד יש לתת את הדעת למפורט בתסaurus אשר נסקר בהרחבה לעיל והמלצטו להשית על הנאשם ענישה קונקרטית ומהותית ובפרט להערכת הסיכון וסיכוי השיקום בעניינו. באשר להערכת הסיכון, שירות המבחן מעריך כאמור סיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם ומפנה לכך שהנאשם הפנים לאורך שנים, בגין משבר רגשי מתמשך, דפוסי חשיבה שהם בעלי קווים של מרמה ועברינות. באשר לסיכוי השיקום מעריך שירות המבחן כי טשטוש חומרת המעשים והשלכותיהם על ידי הנאשם אינם אפשריים העמקה וטיפול בעבירותו ואף מגבירים את הסיכון במצבו. עוד יש לזכור את אשר פורט על ידי המאשימה לפיו בחלוקת ממאסרו עבר הנאשם הליך שיקומי בין כותלי בית הסוהר, אך שב וביצוע עבירות (עמ' 17 ש' 13 פרוטוקול).

עתירת הסניגור להארצת המאסרים המותנים

.22. טרם גזירת הדין יש להזכיר הארצת המאסרים המותנים כפי שעתר הסניגור. נתתי דעת ליענותו ביחס לאורק המאסרים המותנים התלויים ועומדים שהפעלתם מבקשת, ובפרט המאסר המותנה בן ה- 24 חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 11430-09-12 על ידי בית משפט השלום בתל אביב ולפסיקה אליה הפנה. לטענתה הסניגור בתמצית, יש מקום להורות על הארצת המאסרים המותנים, גם אם הדבר יגרור הקלה ניכרת ואף "לא פרופורציונלית" בדבריו בעונשו של הנאשם, לאור אורכם ומשאותם "פרופורציונליים" לעבירה בה הורשע בתיק דן ונסיבותה. לשם כך, בראוי סעיף 56 לחוק העונשין, מבקש הסניגור למעשה לעבור שתי משוכחות. האחת, מבקש למעשה כי יגזר על הנאשם

בתיק דן עונש שאינו כולל מאסר תוך סטייה ממתחם הענישה שקבועתי ואף חרף עברו הפלילי של הנאשם והיותו עברין מרמה רצידוויסט. השניה, מבקש כי אקבע קיומם של טעמים מיוחדים המצדיקים את הארכת התנאים ולכל הפחות את המאסר המותנה בגין ה - 24 חודשים, חלף הפעלתם. לטענותו, בנסיבות המקירה, לא יהיה זה צודק להפעלם.

23. שקלתי את טיעוני הסגנון בכבוד ראש ואף עינתי בפסקה אליה הפנה. באשר לעניין קסир - אין מדובר במקרה הדומה לעניינו. באותו ענייןណון עניינו של מעורר כבן 70 המכור עוד מנעורתו לסטודנטים והורשו בהחזקת סם. שם מצא בית המשפט העליון כי בהיות המערער מכור לסמים, הרי שבעת הטלת המאסר המותנה היימה ודאות כמעט מוחלטת שהמערער יפר את התנאי ועל כן האריך את המועד להגשת ערעור בתיק בו הושת המאסר המותנה אשר חלף זה מכבר. גם עניין סעדיה אליו הפנה הסגנוןינו דומה לעניינו. שם החליט בית המשפט קמא להאריך עונש מאסר מותנה שהיא תלוי ועומד אך השית לצד בטעות עונש של מאסר. כבוד השופט לוי ציין כי יתרן ולא היה מצוי להטערב בעונש אלמלא אותה טעות ורצוינו של בית משפט קמא להקל עם המערער. באותו עניין ציין בית המשפט כפי שהפנה הסגנון, כי כשהברירה היא "בין החמרה יתירה והקללה יתרה עדיף הפטרון של קלולא". מובן כי קביעה זו ספציפית לנسبות אותו המקרה ואין מדובר בנסיבות אוטומטיות, ובכל מקרה יש לבחון מן הסתם את מידת הקלה או החמרה ולאחר ביןיהם. במקרה שלפני, כפי שאפרט להלן, אני סבורה כי הנسبות מצדיקות או אפשרות מתן הקלה כה ניכרת בדמות הארכת התנאים, או למצער התנאי בגין 24 חודשים גם אם אלה מכבים.

24. עוד רואו בהקשר זה רע"פ 1441/14 **חמיס נ"י מדינת ישראל** (להלן: "uneiין חמיס").
עניין חמיסណון עניינו של המערער אשר הורשע בעבירות שהיה בלתי חוקית לפי חוק הכנסה לישראל, התשי"ב - 1952. בית המשפט העליון מצא טעמים מיוחדים המצדיקים את הארכת המאסר המותנה הקשורים גם בחוסר הלימה ניכר בין העונש שיוות על המערער באמ יופעל התנאי לבין מדיניות הענישה בעבירה אשרណון אף ציין באופן מפורש כי אין מדובר במקרה שגרתי בו מופעל תנאי שבשל אורכו מטיל עונש כבד על הנאשם. בית המשפט העליון הדגיש את נסיבותיו המיוחדות של המקרה. כך הדגיש כי מדובר במקרה בו הטלת התנאי נשתנה באופן קולני בהתיחס למספר עבירות שמידת חומרתן שונה. כן הדגיש כי מאז שהוות התנאי על המערער השתנה מתחם העונש ההולם לקולא ביחס לעבירת השב"ח בה הורשע המערער, כך שבפני בית המשפט אשר השית את התנאי עמד מתחם מחמיר מזה שנקבע לעבירה לאחר מכן. בנוסף נמצא כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניין המערער משיקולי שיקום. כל אלה אינם מתקיימים בעניינו.

25. במקרה שלפני המאקרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם אכן מכבים, בגין 24 ו- 9 חודשים אך אין בכך כאמור כדי לאפשר ולהצדיק בנסיבותיו של המקרה דין הארכתם. ראשית יש לציין כי מתחם העונש ההולם שנקבע, ברף העlion והתחthon, כולל עונש מאסר של ממש. גם אם נניח באופן עיוני ולשם הדיון בלבד כי היה נקבע עונש מקל יותר ברף התחthon הרי שהוא בודאי היה כולל עונש של מאסר על תנאי. בנוסף, לא מתקיימים במקרה זה טעמים הצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם. יש לזכור את המלצת שירות המבחן, סיוכו שיקום שאינם קיימים במקרה זה, כמשמעותם רצידוויסט לא הורtau בעבר ונשכפת ממנו מסוכנות. ואוסף, גם אם אתעלם, לצורך הדיון העיוני בלבד מחוות הבנית הענישה כמציאות תיקון 113 לחוק העונשין - אני סבורה כי בנסיבותיו של המקרה שלפני יש מקום להימנע מהשתת עונש של מאסר על הנאשם על מנת לאפשר הארכת התנאי לאחר איזון בין אורך המאקרים המותנים יותר הנسبות. בנסיבות אלה, התנאי הראשון להארכת המאסר המותנה אינו מתקיים. בנוסף ולמעלה מן הצורך אציג כי אף אני סבורה שנסיבותו של הנאשם הן ככל המצויקות את הארכת התנאי גם לו ניתן היה לגזר על הנאשם עונש

שאינו כולל מאסר, מבלי להתעלם מארכם הממושך של המאסרים המותנים התלוים ועומדים ומשניתן לחפות בינם כפי שיפורט להלן.

.26. נתתי דעתך לטענות הסגורה בדבר חשיבות שיקומו של הנאשם והאינטרס הציבורי שלו כלפיו כשלדבריו, בשליחת הנאשם למאסר הופיע זה לנצל על החברה והאינטרס הציבורי יצא ניזוק. איני מקופה ראש כל בחשובות שיקומו נאים בנסיבות מתאימים, בראש ובראשונה לנאים עצם וברור שהחברה יכולה יצא נשכחת ככל שעובר הנאשם הליך שיקומי מוצלח. יחד עם זאת, במקרה זה, לאור המפורט בתסקיר לצד מסוכנותו הנאשם והעובדת שבעבר השתתף הנאשם בהליך שיקום אף חזר וביצע עבירות, איני סבורה שזהו מקרה המתאים.

.27. באשר לחיפוי המאסרים המותנים האחד עם الآخر ועם עונש המאסר שיגזר בתיק דן: CIDOU, על פי סעיף 58 לחוק העונשין מי שהוטל עליו מאסר בשל עבירה נוספת והוא נושא לעל תנאי ישא את התקופות בזו אחר זו זולות אם בית המשפט שהרשיעו בעבירה הנוספת ציווה על חיפוי התקופות מטעמים שירשמו. בע"פ 3869/09 יצחק סלמן נגד מדינת ישראל (28.12.2009) ציין בית המשפט: "רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשםו". "דרישת 'טעמים שיירשםו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

.28. במקרה דן, מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את הטלת עונשי המאסר בחופף. אמנם מדובר בנאים בעל עבר פלילי מכבד אשר לא נרתע ושב וביצע עבירה מרמה למراتע עונשי המאסר אותם ריצהו ומאסרים מותנים ארוכים תלויים ועומדים. יחד עם זאת, מדובר בנאים אשר הודה וחסר זמן שיפוטי, נסיבות חישוי אינן פשוטות ואף קיימים טעם בטענת ההגנה בדבר אורכם הניכר של המאסרים המותנים התלוים ועומדים ביחס לנסיבות העבירה בה הורשע בתיק דן. חיפוי המאסרים המותנים התלוים ועומדים (בין לבין עצם - כהסכמה המאשרה לכך חפיקתם עם העונש אשר יגזר בתיק דן, יש בה לטעמי כדי למתן מהד את אורכם של המאסרים המותנים ומנגד להבטיח ענישה מתאימה ממשית, קונקרטית ומאוזנת לנאים. לצד ענישה זו מצאתי להורות על פיצוי למתלון, בגובה הנזק הקונקרטי שנגרם לו - עלות המוצרים. איני מורה על הפעלת התחייבות אשר הושתה על הנאשם בת.פ. 11-03-60012 על ידי בית משפט השלום באילת משאן בידי אינדייקציה כי זו נחתמה על ידי הנאשם.

.29. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. בגין העבירה שבפניי אני גוזרת על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל.

.ב. אני מפעילה את המאסר המותנה בן - 9 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 11-03-60012, אשר ירוצה בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה.

.ג. אני מפעילה את המאסר המותנה בן - 24 החודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 09-12-11430, אשר ירוצה בחופף למאסר מת"פ 11-03-60012 ולעונש המאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל.

ד. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ה. פיצוי למטלון בסך של 3,672LN. הפיצוי ישולם ב-6 תשלוםoms חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10.1.2018. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.